

guffe, at see udjævnet, stærkere, og at agitere Stemningen i saa højt en Grad, som det staaer i hans Magt. Jeg maa derfor stemme mod dette Forslag, og kan ikke antage Andet, end at Thingets Majoritet maa gjøre det Samme.

Oppermann: Efter hvad jeg yttrede ved 1ste Behandling af det foreliggende Forslag troer jeg at maatte anerkjende, at den Mangel, jeg da paapegede, idetmindste i det Væsentligste vil være afhjulpen, hvis det under Nr. 1 opførte Endringsforslag bliver vedtaget, men desuagtet kan jeg ikke stemme for Hovedforslaget, og jeg skal tillade mig at sige, hvorfor. Jeg udtalte i Forimiddags, at jeg paa ingen Maade kunde stemme for Forslaget i den Form, hvori det oprindeligt foreligger, og Grunden dertil er den, at Sagens klare Standpunkt derved efter min Anskuelse vilde forrykkes. Der er en Spænding tilstede, og jeg troer, det er bedst at lade den have nogen Tid til at udjævne sig, en Tid, der jo kommer ganske naturligt, idet Sessionen snart er forbi. Jeg seer ikke, at der foreligger nogen væsentlig Fare, selv om Lønningsloven ikke bliver vedtagen, eller om den bliver vedtagen med saadanne Endringer, som Ministeriet har erklæret ikke at kunne gaae ind paa; der vil jo midlertidigt blive gjort, hvad der er nødvendig med Hensyn til næste Finantsaar. Derimod seer jeg nogen Fare i, at dette Thing igjennem det foreliggende Forslag skulde udtale en Mening, som det saa ofte har udtalt paa en ganske anderledes hindende og eftertrykkelig Maade, thi jeg troer ikke, at dette vilde stemme med Thingets Værdighed. Jeg indbømmer, at den Tilfættning, der er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds, vilde give den saadan Udtalelse af Thinget et ganske særdeles og eiendommeligt Eftertryk; men dette Eftertryk er saa stærkt og af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke kan give det min Stemme. Jeg har tidligere, under en anden Forhandling, udtalt min Beflagelse over, at Ministeriets Holdning; nødte blandt Andre mig, og jeg troer flere Medlemmer af Thinget, til at staae stille i denne Sag, end vi ellers kunde have havt Lyft til, men jeg kan ikke udtale dem meget haardere Døddel over Mini-

strene, som den foreslaaede Tilfættning indeholder. Jeg troer, at vi der virkelig vilde have denne Reform gennemført, gjøre klogere i, om det saa skal være, at lade Sagen staae hen, til Rigsdagen næste Gang samles. Jeg kan ikke Andet end tillægge den Fordring, der er stillet af Indenrigsministeren, at Spørgsmaalet, om Reformen skal lade sig gøre, ikke maa stilles fra Spørgsmaalet om, hvorledes den skal ske, nogen Berettigelse, og jeg skal i Forbigaaende bemærke, at Grunden til at behandle disse Embeder som et Complex synes mig at ligge saa nær, at det ændrer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke har seet den. Det er det Samme, som gjør sig gjældende ved de geistlige Embeder (Tscherning: Ei! Ei!), nemlig Forslyttelse fra det mindre til det større (Tscherning: Ei! Ei!). Tor jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, om hans Forundring snart er forbi (Tscherning: Nej, den bliver ved!). Ja, men Yttringerne af den ere dog maafløe forbi? (Tscherning: Ja!). Ja, saa skal jeg fortsætte. Det, vi ved andre Lønningslove have tilfattet og opnaaet ved Lønningsstillæg efter Tjenesteaar, bliver med Hensyn til disse Embeder opnaaet paa en usuldkommere og efter min Overbeviisning for Tjenestens Udførelse uheldigere Maade ved Forslyttelse fra mindre til større Embeder, og jeg troer derfor ikke, at man kan nægte, at der i den Retning er nogen Sammenhæng imellem samtlige disse Embeder. Det kan nu let være, at Mange, der, som jeg, ønske denne Reform fremmet, ikke kunne tillægge Ministerens Fordring den Vægt, som jeg troer at burde tillægges den, men jeg troer ikke, at Sagen vil vinde hos Befolkningen, dersom vi absolut nu vilde sætte den paa Spidsen; jeg troer, at naar vi stille os saaledes, at vi sige: Lad os see, om Ministeriet til Efteraaret vil forelægge Lønningsforslag, der ere antagelige, — og jeg trøster mig ikke til at paastaae, at Ministeriets Forslag vilde være uantagelige, saameget Mod har jeg ikke —, saa vilde vi, hvis det ikke skulde skee, kunne optræde med en ganske anderledes Styrke her i Thinget, saa kunne vi, hvad jeg forprigt vilde beklage, vove det Dyrste, hvis vi ikke finde det rigtigere at